

хортувами, и тай вечер и сутрин [в]се за вас ви споменавами.

И сердечну буле ти Стефаница⁶⁵ та поздравлява, млогу патя та поздравля[ва].

И Калистра млогу патя дума батяка²⁰⁻³ Василя поздравлявам лелин какин. И прочее.

Ас ваш сущи [в]уйка Стефан Рускув

1873, марта 4

Патама[н]ски⁶⁶

И ви са надеяхми са за ваше е[д]на писамце, за да са зарадвами за [в]сичку, но уставаме фа надежда за ваши дуб[р]и хабер, за ваши добро ходени, за ваши дубри похва-
ли. И тай веки немами що да ви пишиме, защото май гу писах набразу. Кусур²⁰⁻⁴ не ни
виж[д]а[й]ти, ас пак ща ви пиша пак на длагу.

Устувам фа здрава и фа надежда за ваш отговор

[Адрес на гърба:] Ду Г[осподин] Д. Стуюнув ва Шумен

[С друг почерк:] Господ[ин] Васил Д. Стоянов

В Шумен

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 251, л. 1-2. Автограф.

№ 21

1873 март 13, Жеравна. Общо писмо от Къна Р. Патаманска, Гана и Люца Д. Стоянови до В. Д. Стоянов в Шумен

Любезни сине Василе!

Пиша ти синко Василе, защото ми стана много мъчено за тебе, рожбичке мама. От
като та проводих, стана 22-ри ден рожбо. Ако ма питаш да ти кажа как минувам и колко
ми ѝе тежко и мъчено. [В]сичко ми е лесно в къще, яла за вази мий много мъчено. Като
сам ви проводила трима вас три страни⁶⁷, за кого [по-] приди синко да мисла. Ти като ми
са синко много убещяваше ката неделя писма да ми проваждаш, та да са разтушывам,
пиши ми рожбо начесто, че сам устанала [сама] с любезнити ти сестрици. А[з] ша запо-
мина²¹⁻¹ за теби, пък тий ша заплачат, и ас с тях ша са наплача. И банка ти разбрахме, и
той ни пише [и пита] имами ли от Василя писма. Поздравлява та мама, кака Марийка и
кака Радка, и кака Люцка и кака Стефана, и кака Й[о]вка.

1873, Марта 13

Ас ваша сестра Г[ана] Д[имитрова] С[тоянова]

Л[юца] Д[имитрова] С[тоянова], Василюви [сестри]